

Sygn. akt IV U 929/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2015 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania K. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 31 lipca 2014 r. Nr (...)

w sprawie K. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo K. M. do emerytury od dnia 22 sierpnia 2014 r.

Sygn. akt: IV U 929/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 31 lipca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił K. M. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że udowodniony staż pracy w szczególnych warunkach wynosi 13 lat, 10 miesięcy i 14 dni i zaliczono do niego okresy zatrudnienia w przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. od 15 lipca 1978r. do 13 czerwca 1980r. oraz od 5 maja 1987r. do 28 lutego 1997r., a także okres pełnienia zawodowej służby wojskowej od 10 września 1974r. do 30 listopada 1976r.

Odwołanie od w/w decyzji złożył K. M. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że do okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach należy doliczyć okres pracy w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym w okresie od 2 czerwca 1982r. do 30 kwietnia 1987r., gdzie pracował jako operator dźwigu samojezdnego, co potwierdzić mogą świadkowie (odwołanie k.1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-3).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony K. M. w dniu 22 sierpnia 2014r. ukończył 60-ty rok życia. Uprzednio - w dniu 2 lipca 2014r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę z 2 lipca 2014r. k.1 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat, 9 miesięcy i 15 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 25 lat, 6 miesięcy i 16 dni, a okresy nieskładkowe 2 miesiące i 29 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony osiągnął staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 13 lat, 10 miesięcy i 14 dni z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. od 15 lipca 1978r. do 13 czerwca 1980r., w (...) – 6 Spółce Akcyjnej (...) od 5 maja 1987r. do 28 lutego 1997r. (świadczenia wykonywania prac w szczególnych warunkach k.7-9 akt emerytalnych) oraz z tytułu pełnienia zawodowej służby wojskowej od 10 września 1974r. do 30 listopada 1976r. (zaświadczenie Wojskowej Komendy Uzuppełnień w G. z 4 lipca 2007r. k.11 akt o ustalenie kapitału początkowego).

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 31 lipca 2014r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 31 lipca 2014r. k.13 akt emerytalnych).

Ubezpieczony był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym w G. w okresie od 2 sierpnia 1982r. do 30 kwietnia 1987r., a zatem przez 4 lata i 9 miesięcy, w pełnym wymiarze czasu pracy (świadczenie pracy z 30 kwietnia 1987r. k.21 akt o ustalenie kapitału początkowego).

Ubezpieczony zatrudniony został na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 2 sierpnia 1982r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku operatora dźwigów samojezdnych (umowa o pracę z 2 sierpnia 1982r. - w aktach osobowych). Na stanowisku tym ubezpieczony pracował do końca zatrudnienia w powyższym przedsiębiorstwie (angaże – w aktach osobowych). Przedsiębiorstwo zajmowało się budową budynków mieszkalnych i użyteczności publicznej. Dźwig, na którym pracował ubezpieczony był dźwigiem kołowym, posiadał udźwig 10-ton (zeznania świadków: T. M. k.16 – nagranie od minuty 11 do 13 i S. W. k.16 – nagranie od minuty 14 do 17 oraz zeznania ubezpieczonego k.16-16v – nagranie od minuty 18 do 19 i k.15v - nagranie od minuty 2 do 7).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.10 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie K. M. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym

co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek oraz spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, gdyż oprócz niekwestionowanej przez organ rentowy pracy w takich warunkach w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. oraz w (...) – 6 Spółce Akcyjnej (...), pracę w szczególnych warunkach wykonywał również na rzecz (...) Przedsiębiorstwa Budowlanego w G.. Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe dało podstawy do ustalenia, że w okresie zatrudnienia w powyższym przedsiębiorstwie, które trwało od 2 sierpnia 1982r. do 30 kwietnia 1987r., a zatem 4 lata i 9 miesięcy ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w szczególnych warunkach wykonując pracę maszynisty ciężkich maszyn budowlanych ,tj. dźwigu samojezdnego. Praca tego rodzaju zaliczona jest do pracy w szczególnych warunkach o czym stanowi wykaz A dział V poz.3 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Na fakt wykonywania przez ubezpieczonego pracy maszynisty ciężkich maszyn budowlanych wskazują dowody z dokumentów zawartych w aktach osobowych ubezpieczonego oraz spójne zeznania w/w świadków - współpracowników ubezpieczonego w rozpatrywanym okresie, a także korespondujące z tymi dowodami logiczne zeznania samego ubezpieczonego.

Reasumując uznać należało, że ubezpieczony spełnia przesłankę 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Mając to na uwadze Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że K. M. przysługuje prawo do emerytury od 22 sierpnia 2014r. ,tj. od chwili ukończenia przez ubezpieczonego 60. roku życia.